

Fremme. I Medfør af Bestemmelsen i Patentlovens § 6 er et Patent nemlig beskyttet fra Ansøgningens Indlevering. For saa vidt Udstedelsen af det søgte Patent ikke af særlige Grunde har øjeblikkelig praktisk Interesse for Ansøgeren, f. Eks. i Tilfælde af Salg af Patentretten eller lignende, vil han hyppigt snarest kunne have Interesse i at forhale Patentets Udstedelse ved at udskyde Afgiftens Erlæggelse. Derved forlænger han nemlig Patentbeskyttelsens Varighed, da Patenttiden regnes fra Patentets Udstedelse. En saadan Udskyden vilde være saa meget nærmere liggende, som den ikke, saaledes som for Aarsagfitternes Vedkommende, vilde medføre nogen Forpligtelse til at erlægge nogen Tillægsafgift. Forlængelsen af Betalingsfristen for Udstedelsesafgiften synes derfor hensigtsmæssigt at maatte fastsættes under Hensyntagen til Forholdene i de enkelte Tilfælde.

Den uregelmæssige Postgang vil let kunne medføre, at de i Patentlovens §§ 16, 2det Stykke, 18 og 19 fastsatte Frister ikke vil kunne overholdes. Den førstnævnte Bestemmelse giver Hjemmel til i 3 Maaneder at udskyde Ansøgningers Bekendtgørelse og Fremlæggelse til almindeligt Eftersyn. Ved denne Udsættelse tilsigtes det at give dem, der her har ansøgt om Patent, og som ønsker ligeledes at søge saadant i Udlandet, for saa vidt Undersøgelsen her maatte føre til, at Ansøgningen egner sig til Fremlæggelse, Adgang til at indgive de udenlandske Ansøgninger, uden at en her stedfunden Bekendtgørelse og Fremlæggelse skal kunne hindre Opnaaelsen af de udenlandske Patenter. De Skridt, som Ansøgeren i saadant Øjemed maa foretage, kan imidlertid let blive betydeligt sinkede ved de vanskelige Postforbindelser, saa at en Forlængelse af Fristen kan blive ønskelig.

Bestemmelserne i § 19, 1ste og 2det Stykke, fastsætter Længden af de Frister, inden hvilke Ansøgere skal begære afslaaede Ansøgninger optagne til fornyet Behandling af Patentkommissionen eller begære herfra trufne Afgørelser undergivne Prøvelse af særlige, i dette Øjemed nedsatte Kommissioner. Overholdelsen af disse, for Udlændinge i og for sig ret korte Frister paa henholdsvis 6 og 4 Uger, vil let kunne umuliggøres ved den langsomme og upaalidelige Postgang, som Krigstilstanden har haft i Følge. Ogsaa for disse Fristers Vedkommende turde derfor en Adgang til Forlængelse være fornøden.

I Forbindelse hermed synes det naturligt midlertidigt at suspendere Bestemmelsen i § 18 om, at Patentkommissionen skal have truffen sin Afgørelse inden en vis Tid — 16 Uger — fra Ansøgningernes Bekendtgørelsesdage. Dersom der under Ansøgningernes Fremlæggelse fremkommer Indsigelser mod disse, skal Ansøgerne nemlig have dem stillede til Erklæring. Men Forholdene kan da let bevirke, at Svarene fremkommer saa sent, at nævnte Frist ikke lader sig overholde.

Endelig synes de vanskelige Forhold, der i saa mange Henseender er fremkaldte ved Krigstilstanden, at gøre det naturligt, saalænge disse Forhold vedvarer, at indrømme en Forlængelse af den Frist af 12 Maaneder, der i Medfør af Bestemmelsen i Patentlovens § 28, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 40 af 29. Marts 1901, ved kgl. Anordning kan tilstaaes dem, som i fremmed Stat har ansøgt om Patent paa Opfindelser, til her i Landet at søge samme Opfindelser patenterede uden at visse muligt mellemkommende Begivenheder skal kunne træde i Vejen herfor. Denne Bestemmelse er bragt i Anvendelse over for alle de Stater, der har tiltraadt den ved Brüssertillægsakten af 14. December 1900 ændrede Pariserkonvention af 20. Marts 1883, jfr. Anordning Nr. 181 af 28. September 1894, sammenholdt med Anordning Nr. 146 af 12. September 1902 m. fl. Denne Frist er fastsat for at give fremmede Ansøgere Mulighed for at oppebie Afgørelsen i den Stat, hvori de først har søgt Patent, forinden de sætter dem i Udgifter med at søge Patent paa samme Opfindelse andetsteds. For mange Staters Vedkommende vil Afgørelserne under de nuværende Forhold let kunne trække i Langdrag. En Forlængelse af Fristen synes derfor at være paa sin Plads, saa meget mere som de økonomiske Vanskeligheder ellers ogsaa let vil medføre, at de paagældende Opfindere maa opgive at søge Patent paa deres Opfindelser her i Landet.

Naar en saadan Fristforlængelse tilstaaes, bliver det — saavidt ses — ikke fornødent tillige at faa Adgang til at tillade Udsættelsen med Betaling af den Afgift af 20 Kr., der ifølge Bestemmelsen i Patentlovens § 11, 2det Stykke, skal udredes ved Indleveringen af en Ansøgning om Patent. De fleste industrielle Lande, som staar i nogen nævneværdig Forbindelse med Danmark, har nemlig tiltraadt fornævnte Konvention. Ansøgere fra disse Lande opnaar saaledes ved den angivne Fristforlængelse den fornødne Udsættelse med Afgiftens Betaling. For Indlændinges Vedkommende synes den forhaandenværende Adgang til at eftergive Afgiften at overflødigøre en Udsættelsesbestemmelse.

Heller ikke synes det fornødent at søge tilvejebragt Adgang til at forlænge den i Patentlovens § 17 fastsatte Frist af 8 Uger til at fremkomme med Indsigelser mod en fremlagt Ansøgning. Skulde en Indsigelse ikke indkomme rettidigt, staar det nemlig